

fik Bestyrelsesret og ogsaa delvis Dispositionsret over den Del af Præstegaardenes Jordtilliggende, som blev tilbage, efter at den lovbeftalede Udstykning havde fundet Sted. Der er sikkert ingen anden Forskel mellem Forholdene i disse forskellige Landsdele end den, jeg her har paavist, og derfor er det det eneste naturlige, at den Ordning, som gælder med Hensyn til Udstykningen Nord for den gamle Grænse, bliver gennemført ogsaa Syd for den.

Jeg vil blot gøre en kort Bemærkning om dette, at jeg skulde have afbrudt Forhandlingerne med de sønderjydske Menighedsraad ved Ministeriets Skrivelse af 8. November 1924. De, der har paastaaet dette, glemmer at lægge Mærke til Slutningen af denne Skrivelse. Den slutter nemlig saaledes: Jeg beder Dem meddele mig de Bemærkninger, De maatte have at gøre til foranstaaende. Men i Stedet for at fremkomme med Bemærkninger i Tilslutning hertil eller korrigerende Bemærkninger til foranstaaende, kommer man med Resolutionen af 14. November 1924, hvorved man fører det hele over paa et andet Grundlag og betragter selve de bestaaende Lovgivningsbestemmelser som en Krænkelse af Menighedernes Ejendoms- og Brugsret til de Ejendomme, der her er Tale om. Der havde allerede paa det Tidspunkt, eller endog før, foreligget Tilfælde, hvor Menighedsraad ganske kategorisk havde meddelt os, at de i det hele taget ikke vilde udstykke. Overfor denne Fremgangsmaade var der for mig ikke andet at gøre end at fremsætte det foreliggende Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Maa jeg først sige til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, at man behøvede jo ikke at spørge om, hvilket Resultat den storartede juridiske Domstol, som der var Tale om, at Menighedsraadene skulde nedsætte, vilde komme til. Det var jo Meningen, at den skulde bestaa af 3 Medlemmer, hvoraf det ærede Medlem Hr. Axel Møller skulde være det ene og det ærede Medlem Hr. Holger Andersens Broder det andet, og saa var det jo let paa Forhaand at se, hvordan den Ret blev. Men den søn-

derjydske Befolkning, som har Krav paa og Ret til at komme under samme Vilkaar som den øvrige Befolkning efter at have sluttet sig til Danmark, kan ikke være tjent med, at dette Spørgsmaal afgøres af 3 Mænd, selv om det er juridisk uddannede Folk — det er ikke nok, her maa ogsaa stilles andre Fordringer.

Jeg vil ogsaa sige til det ærede Medlem, at selv om han gentager nok saa tit, at Regeringen har lagt Hænderne i Skødets, bliver det ikke derfor rigtigt. Det kunde interessere mig mere at faa at vide, hvad det er for storartede Udstykningsplaner, det ærede Medlem gaar svanger med, vi kunde maaske bruge dem, de er maaske bedre end de Forslag, Landbrugsministeren har fremsat, i saa Fald kunde vi jo tage dem i Stedet. Det var altsaa rart at faa at vide, hvordan de er, for det nytter jo ikke at gaa svanger med saadanne Planer og saa holde dem hemmelig for alle os andre. Det er jo muligt, de kunde blive til Lykke og Velsignelse ikke alene for den sønderjydske Befolkning, men ogsaa for den danske Befolkning som Helhed.

Videre sagde det ærede Medlem, at der var kommet et Andragende fra Præsterne her i Landet om Løntillæg, fordi de skulde nu leve af det, der blev tilovers efter Loven af 4. Oktober 1919, og saa af social Forstaaelse. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er rimeligvis mange Mennesker her i Danmark, der vilde være tilfredse, hvis de var oppe paa de Lønninger, Præsterne har. Jeg staaar her med en Liste over, hvilke Lønninger Præsterne i Sønderjylland har, og jeg kunde tænke mig, at mange Mennesker dernede var tilfredse, hvis de havde de Lønninger. Men det ærede Medlem har det jo saadan, at der er kun to Kategorier, der har Ret til at leve i Sønderjylland: de besiddende Landboere og de højere Embedsmænd.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen gentog atter, at det var i Henhold til den gældende Lov en frivillig Ting, om de sønderjydske Menigheder vilde udstykke Præstegaardene. Jeg paa-staar, at det er en ganske forkert Opfattelse.